

Man skal svare Comitent i 10. Aar af hver
 del af Arbejdet. Men det tidligere
 Afseende på det sidste temmelig
 store Bøndergæld, der findes i Nørre Dyb-
 strop Herred, som holdt 18 af 10. Aar
 skatmæssig, som man Comitent havde Behov for
 til Gældsindtægten, men de seneste Aar
 er man på mange Steder gaaet over til at
 holde 30 af 40. Aar. I 1810. Aar, som man
 tidligere leverede 8 af 10. Aar. Men man
 skal se, det er i det sidste Aar leverede 30
 af 40. Aar. Det er ikke saa ganske Lidet,
 at det differerer, for Mange er det en Meer-
 udgift af 10 af 15. Aar aarlig, og muligvis
 kan det være Giendomme, hvor det bliver
 endnu mere. Jeg vil nu tillade mig at
 spørge den ærede Cultusminister, om han
 vil lade sig høre, om han kan god-
 gjøre Bedkommende denne Meerudgift, som de
 nu i tre Aar have haft, fordi Ministeriet ikke
 har villet tage sig af Sagen. Min Anskuelse
 har fra Forst af været, at man aldeles ikke be-
 høvede at lye til Lovgivningsmagten i denne
 Sag. Jeg troede, at Cultusministeriet meget
 vel kunde have henvist til den bestaaende Lov
 af 19de Februar 1861 og i Kraft af denne
 uden videre have udnævnt det manglende Med-
 lem af Commissionsen. Dermed vilde Sagen
 forlængst have været afgjort. Med Hensyn
 til Sagens Realitet har jeg ikke meget at
 sige. Naar det behøves i Lovudkastet, at Aarene
 1858—67 skulle lægges til Grund for Afløs-
 ningen, tror jeg dog, at man må undtage
 Aaret 1867. Det forekommer mig, at dette
 Aar efter som det falder efter den Tid, vi
 havde reelt Udskudt til, at blive af med
 Smættedels, ikke bør tages med. Jeg skal
 altså tillade mig at stille et Endringsforslag
 til denne Hensende til Sagens Behand-
 ling. Sluttede sig til jeg i Tale, at naar jeg
 næst har givet mig temmelig skarpt i denne
 Sag, har det ingenlunde været min Hensigt
 i mindste Maade at ville sætte den nuværende
 høitæredede Cultusminister, som har været
 meget kort Tid forestaaet sit nuhavende Em-
 beder, men jeg har gjort det for at i Tale
 om den, som jeg flere Gange
 har omtalt, udforsærlig langsomme Maade,

hvorpå man arbejder i Cultusministeriet.
 Denne Sag har nu mine Herrer foreligget
 i Cultusministres Tid. Jeg vil anbefale
 det høitæredede Thing, at det vil hurtigst muligt
 vedtage Sagen, saa at den endelig kan komme
 til en Afgjævelse. Men det vil jeg
 ikke sige. Det er en meget vigtig Sag.
Steenstrup: Jeg skal kun med få
 Ord udtale mig om Sagen. Jeg skal først
 lykønske den høitæredede Minister til, at han
 har overvundet den Modstand, som hans 3
 Forgængere ikke have kunnet magte, i Cultus-
 ministeriets Contouer, at bringe en saa stor-
 artet Lov som denne efter 4 Aars møjsomme-
 lige Arbejde ind for Thinget. Altså den høitæ-
 redede Minister vil jeg bringe min Tak, men
 jeg vil ikke bringe Ministeriet min Tak. Jeg
 vil bede den høitæredede Thing lægge Mærke til,
 hvad det er for en gigantisk Lov, vi her
 have, det er et Lovforslag, som kun gaar ud
 på at bestemme, at en historisk Bemærkning,
 der staaer i den for Danmark, gjældende
 Lov, ikke kan gjælde for disse Districter, og
 dernæst at bestemme, at der i enkelte af de
 omhandlede Sogne istedetfor Capitelstarten skal
 bruges en anden Norm. Dette uhyre Arbejde
 har det danske Rikeministerium ikke kunnet
 komme ud over i 3 Aar. — Det ærede Med-
 lem, der havde Ordet for mig, gjorde opmærk-
 som på, at man istedetfor de Aar, der staae
 i Lovforslaget, burde gaae et Aar længere til-
 bage. Det forekommer mig, at man kunde
 gaae tilbage til de samme Aar, som ere brugte
 i den for Kongeriget Danmark gjældende Lov,
 nemlig Aarene 1851—1860, thi jeg finder, at
 da det ærede Medlem har påvist, at der nu vil
 blive Tale om en langt større Udgifter, som de
 Bedkommende end tidligere, vil man snarest
 træffe det Rigtige ved at gaae tilbage til det
 samme Tidspunkt, som man i sin Tid benyttede
 i Kongeriget. Hvad der imidlertid for mig er
 hovedsagen, er at lade denne Sagatelse af den Lov,
 som her foreligger, men det er den egentlige
 store Giendoms, som vi endnu mangler i det
 District, hvorfor jeg her og jeg vil bede den
 høitæredede Minister at se at skaffe denne Lov
 om endelig kunne komme ud over den
 totale Urimelighed, at vi i det Herrens Aar